

C123 – SLAN7

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2006-2007

13 maart 2007

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

SUBCOMMISSIE VOOR LANDBOUW, VISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de toekomst van de suikerbietenteelt	1
Vraag om uitleg van mevrouw Tinne Rombouts tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over samenwerking in de land- en tuinbouw	2

Voorzitter: de heer Jos De Meyer

Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de toekomst van de suikerbietenteelt

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de minister, geachte collega's, ik heb mijn vraag al op 1 februari ingediend. En als ik goed ben ingelicht, is er evolutie in dit dossier, maar dat zal straks wel blijken uit het antwoord van de minister-president.

Een tijdje geleden werd de suikerbietensector opgeschrikt door een nieuw voorstel van de Europese Commissie. Dit voorstel zou de productie van suiker het komende seizoen met 12 procent of twee miljoen ton naar beneden moeten halen. Mensen die dit dossier volgen, weten dat een tijdje geleden de Europese ministers van Landbouw een hervorming van de subsidies aan de sector goedkeurden. Maar blijkbaar heeft deze hervorming de productie nog niet genoeg doen dalen, werkt het herstructureringsfonds nog niet optimaal en ligt het resultaat ver onder de verwachtingen.

Velen – en zeker de sector – zien dit nieuwe voorstel, als het nog actueel is natuurlijk, of een ander voorstel, als een bijkomende druk voor vrijwillige afbouw. De definitieve beslissing over dit of een ander voorstel zou blijkbaar pas in oktober vallen en zou genomen worden op basis van cijfers over de productie en de overschotten. Het is duidelijk dat de landbouworganisaties in ons land en in Vlaanderen, vrij negatief reageerden op dit voorstel van de Europese Commissie. Volgens hen werkt het herstructureringsfonds niet en bouwen de minst competitieve regio's hun productie niet genoeg af. Volgens een bepaalde organisatie zou er een indeling moeten komen in groepen van landen volgens hun eigen situatie.

Mijnheer de minister-president, u hebt in het verleden altijd gesteld, en ook nog recent naar aanleiding van dit nieuwe voorstel, dat de suikerbietenteelt wel degelijk een toekomst heeft. Sommige van mijn vragen zijn misschien niet meer actueel, maar ik vat ze kort samen omdat het toch de bedoeling is van de parlementsleden die deze subcommissie volgen om de stand van zaken in dit dossier te kennen. Wat is het exacte voorstel van de Europese Commissie? Kunt u zich daarin terugvinden? Welke alternatieve voorstellen kunt u eventueel in een partnership met andere landen naar voren schuiven? Hebt u oor voor het voorstel van de landbouworganisa-

ties om te komen tot een indeling in groepen van landen volgens hun eigen situatie?

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Mijnheer Sintobin, uw vraag dateert van 1 februari. Ik zal proberen zo nauw mogelijk aan te sluiten bij uw vraagstelling, maar ik zal ook een aantal bijkomende elementen vernoemen die ondertussen zijn opgedoken, zodat we een actuele stand van zaken hebben. Het klopt dat op 29 januari, in de marge van de laatste Europese Landbouwradaad, door mevrouw Fischer Boel aangekondigd werd dat op het eerstvolgende Europese beheerscomité voor suiker een preventieve vermindering met 12 procent van de productie onder quota, zou worden voorgesteld. We hebben dat daar vernomen.

De uiteindelijke beslissing is dan op 22 februari genomen door het Europese beheerscomité voor suiker. In plaats van de vooropgestelde 12 procent is het uiteindelijk 13,5 procent geworden, maar wel met de positieve connotatie dat die 13,5 procent niet geproduceerd hoeft te worden, wat in het oorspronkelijke voorstel wel nog het geval was. Dat betekent dat de planters nu zekerheid hebben, wetend sinds 22 februari dat als ze 13,5 procent van hun quotum minder inzaaien, ze voor deze niet-ingezaaide bieten geen kosten hoeven te maken en dus ook geen deel van hun bieten aan verminderde prijs zullen moeten leveren. Het oorspronkelijke voorstel was dat de bieten wel ingezaaid zouden worden, met uiteraard de bijhorende kosten, maar met een afzet aan verminderde prijs.

Ik denk dat u terecht onderstreept dat de concrete aanleiding voor de preventieve onttrekking – zoals dat heet: de vermindering van onder quota te produceren volumes – te maken heeft met het nog niet goed functioneren van het herstructureringsfonds. De suikerhervorming van november 2005 kon en kan maar een succes worden wanneer voldoende lidstaten gebruik zouden maken van het herstructureringsfonds en hun quota vrijwillig zouden terugstorten. Op dit moment echter stellen we vast dat slechts – bij benadering – 2,2 miljoen ton suiker is ingebracht in het herstructureringsfonds in plaats van de vooropgestelde 5 tot 6 miljoen ton waarop eertijds de beslissingen waren gebaseerd.

Vanzelfsprekend heb ik mijn ontgoocheling geuit bij het voornemen van de commissaris. De Vlaamse producenten behoren immers tot de meest competitieve telers van de EU. Die vaststelling is voor mij nog altijd

de basis op grond waarvan ik zeg dat het in het geheel onrechtvaardig is dat dit voorstel ten koste van en op rekening van onze telers gebeurt.

Anderzijds blijf ik gesterkt in mijn overtuiging dat de suikerbieteelt wel degelijk toekomst heeft in dit land. Wegens het niet ingaan door de minst competitieve landen op de attractieve voorwaarden tot herstructurering stonden we voor het geval van dreigende overproductie ten aanzien van de vooropgestelde quota. Maar, en dit ligt in het verlengde van het standpunt van de Confederatie van Belgische Bietentelers, in het achterhoofd houdende dat we anders in ieder geval met een lineaire onttrekking zouden worden geconfronteerd in het najaar – als de kosten eenmaal zijn gemaakt – verkies ik deze manier van werken. Het is pijnlijk, maar er is op tijd duidelijkheid gecreëerd, zodat onze bietentelers geen onnodige kosten van inzaai en dergelijke zouden hebben en nog tijdig hun teeltplan aan deze verminderde productie onder quota konden aanpassen. Op die manier kunnen de vrijgekomen arealen worden gebruikt voor de verbouwing van andere teelten.

De Belgische delegatie heeft zich op onze instructie toch onthouden in het Europese Beheerscomité voor suiker van 22 februari, zeker toen bleek dat de lineaire korting plots werd opgeheven en dit ten voordele van die lidstaten die wel suikerquota in het herstructureringsfonds hadden ingebracht. Het feit dat België 215.247 ton insulinstroop had overgedragen via het herstructureringsfonds had jammer genoeg geen betekenis voor de Europese Commissie, waardoor België uiteindelijk met de volle onttrekking van 13,5 percent wordt geconfronteerd.

U vroeg of ik me kan terugvinden in de voorstellen van de landbouworganisaties voor de snelle sanering van de Europese suikersector. Ik schaar me daarachter, rekening houdend met het feit dat ik gemakkelijk spreken heb. Collega's in lidstaten waar de suikerbieteelt minder competitief is, hebben uiteraard ook met sociale problemen te maken. Ik schaar me achter het standpunt van de landbouworganisaties dat het beter is te gaan voor een snelle sanering van de Europese suikersector, met een verder doorgedreven opkoop van quota door het herstructureringsfonds in minder competitieve regio's.

Dat er wijzigingen nodig zijn aan de werking van het herstructureringsfonds blijkt uit de realiteit van vandaag. Het feit dat de suikerbieteelt in België bij de meest rendabele binnen de Europese Unie behoort, noodzaakt dan ook een wijziging van de herstructureringsregeling die zich dan ook enkel en alleen richt op de minder competitieve lidstaten en hen verder met meer stringente maatregelen aanzet tot verkopen. Mijns inziens moet de opdeling in landen in deze optiek worden bekeken.

U vroeg naar alternatieve voorstellen die ik zal formuleren tijdens het geplande overleg. Indien u met 'het ge-

plande overleg' de bespreking binnen het Beheerscomité voor suiker bedoelt, kan ik enkel verwijzen naar de onthouding bij de stemming. Onze Waalse collega's hebben zich trouwens ook onthouden. Omdat ik te allen prijze wil vermijden dat onze Vlaamse bietensector in 2010 met een lineaire quotakorting van min 20 percent zou worden geconfronteerd, is het van het grootste belang dat de hervorming van de suikersector snel plaatsvindt en een feitelijke sanering van de suikermarkt ook effectief gebeurt. Over welke eventuele bijkomende maatregelen er moeten worden genomen, zal ik me nu niet uitspreken. Ik ga uiteraard het overleg met de sector niet uit de weg en sta open voor elk voorstel van de planters of industrie.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor de update van de situatie. Hoewel het pijnlijk blijft, is de beslissing gunstiger dan het initiële voorstel. U hebt daar gelijk in. Het is natuurlijk wel een eigenaardige situatie dat we in ons land gebonden zijn aan al deze beslissingen, terwijl er vorig jaar suikerbieten te kort waren. Ik verwijs naar de Moerbeekse suikerfabriek ISCAL Sugar, die stelt dat er te weinig suikerbieten worden geleverd. Dat is een eigenaardige situatie. Ik erken dat dit niet enkel van u afhangt, maar dat u maar een kleine speler bent in het grotere geheel. Dat is uiteraard niet negatief bedoeld.

Minister-president Yves Leterme: Dat is in dit dossier, net als in vele andere, het geval. Ik heb het voordeel dat te beseffen. U hebt het over het tekort ten aanzien van de vraag vanuit de industrie. Zelfs als kleine speler, probeer ik mijn best te doen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Tinne Rombouts tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over samenwerking in de land- en tuinbouw

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, een van de speerpunten van uw beleid is samenwerking met en tussen landbouwers bevorderen. In de beleidsnota Landbouw, Visserij en Platteland (*Parl. St.* VI. Parl. 2004-05, nr. 105/1) komt samenwerking dan ook nadrukkelijk naar voren, en vaak samen met innovatie. De uitwisseling van kennis, machinerijen, de coöperatieve verkoop van groenten en fruit, zuivelverwerking en telersverenigingen zoals BND of Ingro zijn hier voorbeelden van.

Enkele maanden geleden hebt u het actieplan 'Samenwerken in de landbouw' voorgesteld. Dit actieplan kwam tot stand in samenwerking met het Coöperatief Platform en het departement Landbouw en Visserij. In dit actieplan schoof u vier acties naar voren die zullen worden gerealiseerd op korte en middellange termijn. In het kader van het actieplan en de voorstellen in verband met samenwerking wil ik u een aantal vragen stellen.

Wat is de stand van zaken van de uitvoering van het actieplan Samenwerking? In de beleidsnota worden de glastuinbouwbedrijvenzones naar voren geschoven als een typevoorbeeld van samenwerking. Wat is de stand van zaken van de realisatie van de glastuinbouwbedrijvenzones? In het eerste actiepunt van het actieplan staat dat bij elke nieuwe wetgeving zal worden onderzocht of die de samenwerking niet benadeelt. In de tekst staat dat specifieke aandacht zal worden besteed aan de regelgeving in het kader van melkquota. Zo is het delen van een melkstal vandaag niet mogelijk. Weet de minister wanneer dit mogelijk zal worden, en kan hij meedelen welk ander wetgevend werk aan die norm wordt getoetst?

De heer Jos De Meyer: Ik ben uitgenodigd om binnen enkele weken aanwezig te zijn bij de start van een machinerie. Als ik me niet vergis, is dat de vijftiende die in Vlaanderen in werking treedt. Zo'n machinerie heeft in het verleden al aangetoond dat het belangrijk is voor de samenwerking in de landbouw. Jammer genoeg komen er tegenwoordig weinig nieuwe machinerieën bij, hoewel men kan genieten van de VLIF-steun. Zijn er evenwel geen alternatieve ondersteuningsmogelijkheden voor de opstart van een machinerie voorhanden? Ik heb deze vraag niet vooraf ingediend, en begrijp dat u misschien niet onmiddellijk een antwoord kunt geven. In dat geval heb ik er uiteraard geen probleem mee dat uw diensten het antwoord aan het commissiesecretariaat bezorgen.

Minister-president Yves Leterme: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik zal straks ingaan op de vraag van de heer De Meyer, en eerst de vragen van mevrouw Rombouts behandelen. Haar vragen zijn zeer interessant, en verdienen een antwoord. Om volledigheid na te streven, moet ik evenwel uitgebreid antwoorden. Het is een goed voorbereid, maar uitgebreid antwoord. Ik verontschuldigd me daar bij voorbaat voor. Het gaat over een van de vier assen van ons beleid: naast innovatie, kwaliteit en verjonging is samenwerking de as waar men het minst rechtstreeks invloed kan op uitoefenen. We kunnen wel de randvoorwaarden creëren, maar de samenwerking zelf moet vanuit de sector zelf komen.

Hoe pakken we dat aan? Ten eerste: in nieuwe regelgeving proberen we de discriminatie van samenwerkingsverbanden tussen landbouwbedrijven weg te nemen. In het actieplan Samenwerking staat dat de wetgeving gericht op de landbouwsector moet worden getoetst op haar

al dan niet discriminerende effecten op samenwerkingsverbanden. Dit moet al in de voorbereidende fase gebeuren. Ook op Europees niveau hebben wij er ons toe geëngageerd om te trachten de beslissingsprocedures te beïnvloeden opdat elke benadeling van samenwerkingsverbanden wordt vermeden. Uiteraard is dit een continu proces dat wij reeds van bij de start van deze zittingsperiode in het oog houden. Zo hebben we bij de recente wijziging van de VLIF-regelgeving al een aantal aanpassingen met het oog op het opheffen van discriminaties doorgevoerd. Ik denk dan bijvoorbeeld aan het terugbrengen van het plafond van 1 miljoen euro per bedrijfsleider in plaats van per bedrijf.

Ten tweede: het stimuleren van het onderzoek naar en de kennisuitwisseling over verschillende vormen van samenwerking. De land- en tuinbouwers moeten bij beslissingen ter bevordering van kostenbeheersing of een groter marktaandeel kunnen kiezen voor samenwerkingsvormen. Daartoe moeten ze een beroep kunnen doen op gegevens en ervaringen van verschillende samenwerkingsvormen die een goed inzicht verschaffen in hun kansen en beperkingen. In de nieuwe afdeling Landbouw en Maatschappij van het Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek of ILVO zal sociaal-economisch en transdisciplinair onderzoek worden uitgevoerd over samenwerking in zijn verschillende vormen. Op die manier zullen we de beslissingen van individuele boeren kunnen ondersteunen met wetenschappelijke onderzoeksresultaten.

Dat zal leiden tot de redactie van een handboek over de verschillende aspecten van samenwerking. Zowel juridische, sociale als managementaspecten van samenwerking in de landbouw zullen in deze handleiding aan bod komen. In het onderzoeksprogramma van de nieuwe afdeling zal worden getracht deze opdracht expliciet ter harte te nemen. Zodra dit rond is, zal ik u hierover uiteraard informeren.

Naast de toetsing van nieuwe regelgeving op een discriminerende werking en het stimuleren van het onderzoek naar en de kennisuitwisseling over verschillende vormen van samenwerking, is er nog een derde aanpak: het stimuleren van het principe van de 'corporate governance'. Het gaat over het bevorderen van het degelijk, deugdelijk bestuur van coöperaties. Deze actie kende haar eerste en belangrijkste resultaat met de opmaak van een 'code voor deugdelijk bestuur van coöperaties'. Die code kwam tot stand onder leiding van Paul baron Buysse. Ik heb een exemplaar van die code, en kan die overhandigen.

Die code is samen met het actieplan voorgesteld. Deze gedragscode geeft richtlijnen voor de verhoudingen tussen directie, leden en raad van bestuur. Sleutelwoorden hierbij zijn betrokkenheid, transparantie en duidelijke taken en verantwoordelijkheden. Ik juich dat

initiatief ten zeerste toe. Het is gegroeid vanuit de stakeholders zelf. We zullen nu proberen om samen met het Coöperatief Platform hierover de zogenaamde achterbancommunicatie te versterken. Eerstdaags worden daartoe de eerste stappen gezet.

Het vierde instrument is de oprichting van de gemengde werkgroep Samenwerking, ter opvolging van het actieplan. In die werkgroep zetelen vertegenwoordigers van het beleidsdomein Landbouw en het Coöperatief Platform. De bedoeling is de creatie van een ontmoetingsplaats waar het beleid en de coöperatieve sector elkaar op geregelde tijdstippen kunnen ontmoeten en met elkaar van gedachten kunnen wisselen om problemen in de coöperatieve wereld snel, adequaat en soms ook preventief aan te pakken. De samenstelling van deze werkgroep is bezig. De werkgroep zal op korte termijn voor de eerste maal samenkomen.

In de marge verwijs ik nog naar een ander recent initiatief dat het belang dat wij vanuit het beleid hechten aan samenwerking, goed kan illustreren. De veilingen van Hoogstraten, Zundert en Profruco hebben beslist om een 'transnationale telersvereniging' op te richten, In-Co genaamd. Ik denk dat het tot navolging strekt dat deze veilingen ervoor geopteerd hebben om in belangrijke mate hun werking op elkaar af te stemmen.

Het tweede element dat ik wil opwerpen, is de stand van zaken met betrekking tot de realisatie van glastuinbouwbedrijvenzones. Ik hecht groot belang aan de ontwikkeling op relatief korte termijn van die glastuinbouwbedrijvenzones. Ik zal in de regering blijven hameren op die nagel. Het clusteren van glastuinbouwbedrijven leidt immers niet enkel tot professionalisering, wat een belangrijke beleidsprioriteit is, maar een gezamenlijke aanpak inzake energiebeheer, waterhuishouding en afvalbeheer kan uiteindelijk leiden tot een soort pilootproject, ook in economische kringen, van duurzaam ondernemen en maatschappelijk verantwoord ondernemen.

Na een intensieve en noodzakelijke periode van voorbereidend studiewerk, worden nu concrete stappen vooruit gezet inzake de realisatie van dergelijke zones. De tijd is er rijp voor, de interesse vanuit de sector is aanwezig, tot en met de interesse om te investeren. Ik vermoed dat we in de komende weken hier en daar wat resultaten zullen zien.

Een eerste belangrijk aandachtspunt om die glastuinbouwbedrijvenzones te realiseren, is natuurlijk het afbakenen van ruimte. Uiteraard moet eerst rechtszekerheid worden verkregen via de opmaak van ruimtelijke uitvoeringsplannen op gemeentelijk, provinciaal of gewestelijk niveau. Vanuit mijn kabinet voeren we op dit moment gesprekken met de minister van Ruimtelijke Ordening. De provincies spelen in deze planningstaak een belangrijke rol. Vandaag is het zo dat vooral in Oost-Vlaanderen hierin vooruitgang wordt geboekt. Er wordt een provinciaal ruimtelijk uitvoe-

ringsplan voorbereid voor een glastuinbouwzone op het grondgebied van de gemeenten Deinze en Kruishoutem. Het gaat om een glastuinbouwzone van ruim 30 hectare, waar een zestal bedrijven zouden kunnen worden gevestigd. Daarnaast voeren we gesprekken met lokale besturen die via gemeentelijke uitvoeringsplannen dergelijke zones kunnen afbakenen. Dat is op dit moment het geval met de gemeente Beveren.

We streven daarnaast ook naar het opzetten van synergieën tussen de industrie en de glastuinbouw. Op dit moment worden gesprekken gevoerd met bedrijven die hun restwarmte en koolstofdioxide willen afstaan om nabijgelegen grootschalige glastuinbouw van energie te voorzien, wat natuurlijk een ideale win-winsituatie is – ook in het kader van de klimaatproblematiek – voor de bedrijven en voor de glastuinbouwers, maar ook het milieu wint er uiteraard erbij.

Ook met potentiële ontwikkelaars zijn gesprekken aan de gang. We hebben ervoor gezorgd dat ontwikkelaars van glastuinbouwzones – intercommunales of private ontwikkelaars – in het kader van het nieuwe Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) kunnen rekenen op financiële steun.

Ik concludeer dat na een intense periode van voorbereidend werk concreet vooruitgang wordt geboekt inzake de realisatie van glastuinbouwzones. Ik wil er wel op wijzen dat de ontwikkeling van dergelijke zones slechts één onderdeel vormt van het ruimtelijk beleid dat we moeten voeren inzake glastuinbouw. De ontwikkeling van dergelijke zones biedt immers op zich onvoldoende garanties om het glasareaal of areaal glastuinbouw op peil te houden. Ik blijf het dan ook duidelijk een en-enverhaal noemen: enerzijds ontwikkeling van nieuwe glastuinbouwzones, anderzijds ontwikkelingskansen voor bestaande individuele bedrijven door uitbreidings- of vernieuwingsmogelijkheden te verankeren in de planning of regelgeving.

Het derde aandachtspunt is samenwerking in de melkquotareglementering, een voorbeeld waarbij we concreet vooruitgang boeken. Actie 1 van het actieplan Samenwerking stelt dat elke nieuwe wetgeving onderzocht zal worden op haar niet-discriminerende waarde voor samenwerking. Ik heb er daarstraks al naar verwezen. Er wordt gemeld dat er specifieke aandacht besteed zal worden aan de regelgeving in het kader van de melkquota. Bijvoorbeeld het delen van een melkveestal is op dit moment vanuit dat perspectief niet mogelijk. Uw vraag is of er zicht op is wanneer dit mogelijk zal zijn en welke concrete wetgeving er op dit moment onder de loep wordt genomen. Het feit dat infrastructuur – een melkveestal, een melkkoeltank, een melkinstallatie enzovoort – niet opgedeeld kan worden, heeft te maken met de regels van autonoom beheer. Deze regels zijn essentieel om te vermijden dat

door deling van productiemiddelen feitelijk en zo goed als zonder controle en onbeperkt quotumoverdrachten kunnen plaatsvinden. Dat is dus de reden. Samenwerking waarbij ook quota samengevoegd worden, is uiteraard niet uitgesloten, maar wel beperkt.

U weet dat wij werken aan een strategisch plan waarbij stelselmatig en geprogrammeerd de quotaregeling afgebouwd zal worden: Horizon 2013-2015. In de besprekingen met de landbouworganisaties is het idee geopperd om na te gaan in welke mate vormen van samenwerking – samengebruik van stallen en melkinstallaties in eerste instantie – mogelijk zouden zijn of zouden worden zonder al te veel afbreuk te doen aan de fundamentele principes van de quotaregeling, bijvoorbeeld het functioneren van het quotumfonds zoals het thans het geval is.

Wanneer men tot dergelijke systemen komt vanuit het overleg, dan kan dit mee worden opgenomen vanaf april 2008. Dat is het moment waarop een desgevallend gewijzigde reglementering van toepassing zal zijn. Wat andere wetgevingen betreft, wordt bij het uitwerken of aanpassen van reglementeringen nagegaan of samenwerkingsvormen mogelijk zijn of in elk geval niet benadeeld worden. Dat geldt dan niet meer voor de melkquota, maar voor andere reglementeringen, zoals bij de nutriëntenemissierechten, waar er onderzoek is naar de mogelijkheid voor het samenvoegen van nutriëntenemissierechten in familieverband in het nieuwe Mestdecreet. Het blijft echter fundamenteel steeds de zorg dat via het mogelijk maken van de samenwerkingsvormen de regelgeving niet mag worden omzeild. We moeten de doelstellingen halen. De bedoeling van de reglementering moet effectief worden ingevuld.

Zowel bij de uitvoering van het actieplan Samenwerking als het concrete dossier van de glastuinbouwbedrijvenzones als de melkquotareglementering wordt er vooruitgang geboekt. Ik dank u voor het feit dat u dat met de nodige zorg en argwaan volgt, mevrouw Rombouts.

Mijnheer De Meyer, u had nog een vraag met betrekking tot machineren. We hebben binnen het VLIF de mogelijkheid voorzien om tussen te komen in de administratieve kosten bij de opstart van samenwerkingsverbanden; ik zal nakijken of machineren hierop beroep kunnen doen en laat het u nadien weten. Ik zie op dit moment niet direct, behalve misschien het mee helpen sensibiliseren van boeren om daartoe over te gaan, waar we momenteel extra steun kunnen verlenen. Investeringssteun is geplafonneerd, ook in het kader van de Europese regelgeving. De administratiekosten kunnen eventueel mee worden gedragen en we kunnen sensibiliseren, maar daar houdt het voor mij momenteel op. Indien u of anderen suggesties hebben, dan zullen we daar graag bij stilstaan en kijken of we die in beleid kunnen vertalen. We staan open voor voorstellen ter zake.

Mevrouw Tinne Rombouts: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw erg uitgebreide antwoord. Ik ben blij dat de communicatie en ondersteuning bij samenwerking als prioriteit wordt gesteld. Het is inderdaad iets innovatief. Uiteindelijk moeten de landbouwers zelf meer samenwerken. Hoe meer we er echter over communiceren en hoe meer ondersteuning we bieden, hoe vaker ze de stap zullen zetten naar het zoeken van samenwerkingsvormen.

Wat betreft de glastuinbouwbedrijvenzones ben ik blij te horen dat we blijven spreken over een en-enverhaal. We gaan niet enkel naar glastuinbouwbedrijvenzones, maar houden verspreiding mogelijk voor bedrijven die al ergens een vestiging hebben. Ik merk ondertussen dat in de tuinbouwsector zelf – in het ene gebied al sterker dan in het andere – de interesse naar glastuinbouwbedrijvenzones groeit. Een knelpunt is de ruimtelijke ordening en het vinden van effectieve plaatsen. Het is een heel mooi verhaal en er zijn voordelen aan verbonden, maar elke gemeente kijkt een beetje argwanend toe. Men vindt het wel mooi, maar dan het liefst in de buurgemeenten. We moeten dit vanop het bovenlokale niveau mee opvolgen en geschikte locaties zoeken om mensen mee te krijgen in dit verhaal.

Het is positief dat u in EFRO-gelden voorziet voor de ontwikkeling van de terreinen, maar de vraag is op welke manier die terreinen zullen worden ontwikkeld. Ik spreek een beetje uit ervaring in mijn eigen achtertuin. In de grensgebieden leeft de vrees dat als er glastuinbouwbedrijvenzones zullen worden ontwikkeld, er veel instroom zal zijn van Nederlanders die snel op die gronden zullen springen. De vrees is dat we goedkope gronden voor hen zullen creëren. Op welke manier kunnen we randvoorwaarden stellen naar de ontwikkelaars? Het ergste is niet dat de Nederlanders er activiteiten zullen hebben, maar wel dat ze hun serres vanuit Nederland meebrengen en de vermarkting in Nederland doen. We kunnen de veiling dan wel in dezelfde straat vestigen, maar als men vooral gericht is op het buitenland, wat zijn we er dan in Vlaanderen mee om dergelijke zones te ontwikkelen?

Ik heb begrepen dat de regelgeving systematisch in het oog wordt gehouden met betrekking tot samenwerkingsverbanden. Ik heb ook begrepen dat het Mestdecreet mee onder de loop wordt genomen.

Minister-president Yves Leterme: Ik denk niet dat we in specifieke maatregelen kunnen voorzien, noch in regelgeving noch in bestuurlijke handelingen, om te vermijden dat Nederlanders zouden investeren. Ik meen uit andere dossiers te weten dat er wel degelijk interesse is van Belgische economische partners. Ik vermoed dat u verwijst naar de Noorderkempen. Ik denk dat het niet evident is om te vermijden dat Nederlanders op die markt komen.

Mevrouw Tinne Rombouts: Ik begrijp dat dit moeilijk is. Anderhalf jaar geleden merkte ik dat de interesse in het Mechelse duidelijk groter was omdat ze veel minder schrik van dergelijke instroom hebben. In het noorden echter, tegen de grens, waar men totaal geen binding heeft met de Vlaamse land- en tuinbouw, leeft die vrees wel. Zij zijn de eersten die de touwtjes in handen nemen om de zaak mee te ontwikkelen. We moeten daar toch eens over nadenken.

Minister-president Yves Leterme: Die bemerking wordt meegenomen. Binnen de administratie zijn we daar met een aantal experts mee bezig en we bekijken ook de knelpunten. Blijkt dat er vanuit Nederland vraag is naar nog veel grotere zones dan die die we hier kunnen aanbieden. De vraag die in Nederland leeft en er niet wordt ingevuld, zal normaal gezien in eerste instantie ook niet door ons kunnen worden ingevuld. Dat betekent niet dat ik uw bekommernis niet ernstig neem, integendeel. Ik denk dat de vrees een beetje onterecht is, maar we zullen ze meenemen in de verdere besprekingen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
